

# คำวินิจฉัยชี้ขาดความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง ของคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน

ที่ วค ๗/๒๕๕๗

วันที่ ๑๘ เดือน เมษายน พุทธศักราช ๒๕๕๗

ตำแหน่ง และหน่วยงานที่สังกัดของคู่กรณีในขณะกระทำความผิด

|              |                              |                              |
|--------------|------------------------------|------------------------------|
| คู่กรณีที่ ๑ | นายช่างโยธา ระดับ ๑          | สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบล |
| คู่กรณีที่ ๒ | นายช่างโยธา ระดับ ๕          | สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบล |
| คู่กรณีที่ ๓ | นักบริหารงานช่าง ระดับ ๖     | สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบล |
| คู่กรณีที่ ๔ | รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล | สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบล |
| คู่กรณีที่ ๕ | รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล | สังกัด องค์การบริหารส่วนตำบล |

เรื่อง การควบคุมงานและการตรวจการจ้างโครงการก่อสร้างรั้วที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลไม่แล้วเสร็จตามสัญญา

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้รับเรื่องความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังซึ่งคณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลังได้พิจารณาและมีมติแล้ว เพื่อพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาดตามอำนาจหน้าที่ โดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงจากสำนวน บันทึกสรุปสำนวนของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวน และรายงานการพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลังของคณะกรรมการวินัยทางงบประมาณและการคลังแล้ว ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า

องค์การบริหารส่วนตำบลได้ทำสัญญาจ้างเลขที่ ๖/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ กับ ห้างหุ้นส่วนจำกัด อ. เพื่อดำเนินการก่อสร้างรั้วที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล หมู่ที่ ๕ ช่วงที่ ๑ รั้วสแตนเลส ยาว ๔๐ เมตร สูง ๒ เมตร พร้อมหินแกรนิตสีดำมาตรฐานช่วงที่ ๒ รั้วคอนกรีตบล็อกยาว ๗๔ เมตร สูง ๒ เมตร ช่วงที่ ๓ รั้วลวดหนามยาว ๓๕๙ เมตร สูง ๑.๕๐ เมตร หรือมีความยาวไม่น้อยกว่า ๔๗๒ เมตร ตามข้อกำหนด และเงื่อนไขแห่งสัญญารวมทั้งเอกสารแนบท้ายสัญญา เป็นเงินทั้งสิ้น ๘๗๑,๕๐๐ บาท กำหนดแล้วเสร็จภายใน วันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๐ ในการนี้องค์การบริหารส่วนตำบลได้แต่งตั้งให้คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ เป็นผู้ควบคุมงาน และแต่งตั้งให้คู่กรณีที่ ๓ คู่กรณีที่ ๔ และคู่กรณีที่ ๕ เป็นคณะกรรมการตรวจการจ้างตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๑๕๓/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๙

คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ ได้จัดทำรายงานการปฏิบัติงาน ฉบับลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๙ รายงานก่อสร้างเสร็จเรียบร้อยพร้อมส่งงาน คู่กรณีที่ ๓ คู่กรณีที่ ๔ และคู่กรณีที่ ๕ ได้ลงลายมือชื่อในใบตรวจรับ การจ้าง ฉบับลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๙ ว่าผู้รับจ้างส่งมอบงานงวดสุดท้าย เพื่อเป็นเอกสารประกอบการ เบิกจ่ายเงินให้กับผู้รับจ้าง แต่จากการตรวจสอบเอกสารของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาค เมื่อวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๐ โดยมีคู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๓ เป็นผู้นำชี้ พบว่าผู้รับจ้างดำเนินการไม่แล้วเสร็จและ ไม่เป็นไปตามแบบรูปหลายรายการ ดังนี้

- ความยาวของแนวรั้ว ช่วงที่ ๑ วัดได้ ๓๙.๘๐ เมตร ซึ่งตามแบบกำหนดไว้ ๔๐ เมตร
- ไม่มีการติดตั้งแผ่นป้ายสัญลักษณ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลตามที่กำหนด
- ตรวจนับจำนวนโคมไฟหัวเสา (กลมใสอะคริลิก) ได้ ๕ ชุด ซึ่งตามแบบกำหนดให้มี ๘ ชุด

๔. วัดขนาดความกว้างของเสา C๑ ต้นที่ ๘ วัดได้กว้าง ๐.๒๒ เมตร ซึ่งตามแบบกำหนดว่าต้องเป็นขนาด ๐.๓๐ x ๐.๓๐ เมตร

๕. ขนาดเสาหัวคอนกรีตที่ติดตั้งตามแนวรั้วช่วงที่ ๓ มีขนาด ๒.๙๑ x ๓.๒๗ นิ้ว ซึ่งตามแบบกำหนดให้เป็นขนาด ๔ x ๔ นิ้ว

๖. รั้วคอนกรีต ช่วงที่ ๒ จำนวน ๓ ช่วง ยังไม่ได้ฉาบปูนและทาสี

การที่คูกรณีที่ ๑ และคูกรณีที่ ๒ ผู้ควบคุมงาน คูกรณีที่ ๓ คูกรณีที่ ๔ และคูกรณีที่ ๕ คณะกรรมการตรวจการจ้างได้รับรองว่างานแล้วเสร็จทั้งที่งานก่อสร้างดังกล่าวยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ และไม่ปฏิบัติตามแบบรูปรายการหลายรายการ ก่อให้เกิดความเสียหายแก่เงินหรือทรัพย์สินของทางราชการโดยองค์การบริหารส่วนตำบลได้เบิกจ่ายเงินให้ผู้รับจ้างไปแล้วตาม ฎีกาเบิกจ่ายเงินนอกงบประมาณเลขที่ ๐๒๕/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๙ ต่อมาองค์การบริหารส่วนตำบลได้รับการชดเชยค่าเสียหายจากผู้รับจ้างในช่วงที่ ๑ และช่วงที่ ๒ เป็นเงิน ๔,๑๙๐.๔๖ บาท ช่วงที่ ๓ จำนวน ๑๔,๘๒๔.๘๕ บาท และรับเงินค่าปรับกรณีส่งมอบล่าช้าอีก จำนวน ๒๐,๙๒๘ บาท

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน พิจารณาข้อเท็จจริงตามพยานหลักฐานที่ปรากฏในสำนวนประกอบข้อกฎหมาย แล้วเห็นว่ามิประเด็นที่จะต้องพิจารณาวินิจฉัย ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ คูกรณีที่ ๑ และคูกรณีที่ ๒ เป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่ควบคุมงาน ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔๙ โดยมีขอบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่าคูกรณีที่ ๑ เป็นพนักงานส่วนตำบล ตำแหน่งนายช่างโยธา ระดับ ๑ และคูกรณีที่ ๒ เป็นพนักงานส่วนตำบล ตำแหน่งนายช่างโยธา ระดับ ๕ สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล จึงเป็นเจ้าหน้าที่ตามความในระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓ เมื่อองค์การบริหารส่วนตำบลได้แต่งตั้งคูกรณีที่ ๑ และคูกรณีที่ ๒ ให้เป็นผู้ควบคุมงาน ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๑๕๓/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๙ จึงถือได้ว่า คูกรณีที่ ๑ และคูกรณีที่ ๒ เป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่ควบคุมงานตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ แล้ว

จากข้อเท็จจริง องค์การบริหารส่วนตำบลได้ทำสัญญาจ้างเลขที่ ๖/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ กับห้างหุ้นส่วนจำกัด อ. ให้ทำการก่อสร้างรั้วที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล โดยช่วงที่ ๑ รั้วสแตนเลสยาว ๔๐ เมตร สูง ๒ เมตร พร้อมหินแกรนิตสีดำมาตรฐาน ช่วงที่ ๒ รั้วคอนกรีตบล็อกยาว ๗๔ เมตร สูง ๒ เมตร ช่วงที่ ๓ รั้วลวดหนาม ยาว ๓๕๙ เมตร สูง ๑.๕๐ เมตร หรือมีความยาวไม่น้อยกว่า ๔๗๒ เมตร ตามข้อกำหนดและเงื่อนไขแห่งสัญญา รวมทั้งเอกสารแนบท้ายสัญญา เป็นเงินทั้งสิ้น ๘๗๑,๕๐๐ บาท คูกรณีที่ ๑ และคูกรณีที่ ๒ ผู้ควบคุมงาน ได้จัดทำรายงานการควบคุมงานประจำวันและรายงานผลการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างประจำสัปดาห์ (งวดสุดท้าย) ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๙ โดยรับรองว่างานก่อสร้างเสร็จเรียบร้อยพร้อมส่งงาน ต่อมาองค์การบริหารส่วนตำบลได้เบิกจ่ายเงินให้แก่ผู้รับจ้างเมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๙ ตามฎีกาเบิกจ่ายเงินนอกงบประมาณ เลขที่ ๐๒๕/๒๕๕๐ แต่จากการตรวจสอบงานจ้างดังกล่าวของเจ้าหน้าที่ตรวจสอบ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาค เมื่อวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๐ กลับพบว่างานจ้างก่อสร้างไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการ ดังนี้

๑. ความยาวของแนวรั้ว ช่วงที่ ๑ วัดได้ประมาณ ๓๙.๘๐ เมตร ซึ่งตามแบบกำหนดไว้ ๔๐ เมตร

๒. ไม่มีการติดตั้งแผ่นป้ายสัญลักษณ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลตามที่กำหนด

๓. ตรวจนับจำนวนโคมไฟหั่วเสา (กลมใสอะคริลิก) ได้ ๕ ชุด ซึ่งตามแบบกำหนดให้มีทั้งหมด ๘ ชุด

๔. ความกว้างของเสา c ๑ ต้นที่ ๘ วัดได้ ๐.๒๒ เมตร ซึ่งตามแบบกำหนดว่าต้องเป็นขนาด ๐.๓๐ X ๐.๓๐ เมตร

๕. วัดขนาดเสาหัวคอนกรีตที่ติดตั้ง ตามแนวรั้วช่วงที่ ๓ มีขนาด ๒.๙๑ X ๓.๒๗ นิ้ว ซึ่งตามแบบกำหนดให้เป็นขนาด ๔ X ๔ นิ้ว

๖. รั้วคอนกรีต ช่วงที่ ๒ จำนวน ๓ ช่วง ยังไม่ได้ฉาบปูนและทาสี

ประกอบกับคู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ ยอมรับว่าได้ลงลายมือชื่อในรายงานการควบคุมงานประจำวันและรายงานผลการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างประจำสัปดาห์ (งวดสุดท้าย) เป็นการล่วงหน้าก่อนที่งานจะแล้วเสร็จเพื่อให้ผู้รับจ้างได้รับเงินค่าจ้างก่อสร้าง ดังนั้น การที่คู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒ ได้จัดทำรายงานการควบคุมงานประจำวันและรายงานผลการปฏิบัติงานของผู้รับจ้างประจำสัปดาห์ โดยรับรองว่างานแล้วเสร็จพร้อมส่งมอบงาน ทั้งที่งานก่อสร้างดังกล่าวยังไม่แล้วเสร็จนั้น เป็นการจงใจปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมข้อ ๔๙ โดยมีขอบ เป็นการเอื้อประโยชน์แก่ผู้รับจ้างและเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ จึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ วรรคสอง ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔

ประเด็นที่ ๒ คู่กรณีที่ ๓ คู่กรณีที่ ๔ และคู่กรณีที่ ๕ เป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่ตรวจการจ้าง ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔๘ โดยมีขอบ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ หรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า คู่กรณีที่ ๓ เป็นพนักงานส่วนตำบล ตำแหน่งนักบริหารงานช่าง ระดับ ๖ คู่กรณีที่ ๔ เป็นพนักงานส่วนตำบล ตำแหน่งรองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล และคู่กรณีที่ ๕ เป็นผู้บริหารท้องถิ่นตำแหน่งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล จึงถือเป็นเจ้าหน้าที่ตามความในระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๓ เมื่อองค์การบริหารส่วนตำบลได้แต่งตั้งให้คู่กรณีที่ ๓ คู่กรณีที่ ๔ และคู่กรณีที่ ๕ เป็นคณะกรรมการตรวจการจ้าง ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ ๑๕๓/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๙ จึงถือได้ว่า คู่กรณีที่ ๓ คู่กรณีที่ ๔ และคู่กรณีที่ ๕ เป็นเจ้าหน้าที่มีหน้าที่ตรวจการจ้างตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ แล้ว

จากข้อเท็จจริง องค์การบริหารส่วนตำบลได้ทำสัญญาจ้าง เลขที่ ๖/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ กับห้างหุ้นส่วนจำกัด อ. ให้ทำการก่อสร้างรั้วที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นเงินทั้งสิ้น ๘๗๑,๕๐๐ บาท ดังรายละเอียดที่ปรากฏในประเด็นที่ ๑ คู่กรณีที่ ๓ คู่กรณีที่ ๔ และคู่กรณีที่ ๕ ได้ลงลายมือชื่อในใบตรวจรับการจ้าง ฉบับลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๙ ไว้เป็นหลักฐานเพื่อเป็นเอกสารประกอบการเบิกจ่ายเงินให้ผู้รับจ้าง ต่อมาก็ได้มีการเบิกจ่ายเงินให้แก่ผู้รับจ้างเมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๙ ตามฎีกาเบิกจ่ายเงินนอกงบประมาณ เลขที่ ๐๒๕/๒๕๕๐ แต่จากการตรวจสอบสังเกตการณ์งานจ้างดังกล่าวของเจ้าหน้าที่ตรวจสอบสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาค เมื่อวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๐ กลับพบว่างานจ้างก่อสร้างไม่เป็นไปตามแบบรูปรายการ ตามข้อเท็จจริงในประเด็นที่ ๑

ประกอบกับคู่กรณีที่ ๓ ยอมรับว่าได้ลงลายมือชื่อไปก่อนที่งานจะแล้วเสร็จ เนื่องจากเกรงใจรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งเป็นบิดาของผู้รับจ้าง และคู่กรณีที่ ๕ ก็รับว่าได้ลงลายมือชื่อในใบตรวจการจ้างโดยไม่ได้ตรวจดูรายละเอียดของงานเพราะเชื่อใจผู้รับจ้างเนื่องจากได้ทำงานในพื้นที่มาเป็น

เวลานาน จึงได้เร่งลงลายมือชื่อให้ทันเพื่อให้มีการเบิกจ่ายเงินกับธนาคารก่อนเทศกาลปีใหม่ และทราบในภายหลังว่างานยังไม่แล้วเสร็จ การกระทำความผิดของคู่กรณี ที่ ๓ และคู่กรณี ที่ ๕ จึงเป็นการจงใจปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔๘ โดยมีชอบ เป็นการเอื้อประโยชน์แก่ผู้รับจ้างและเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ จึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ วรรคสอง ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔

ส่วนการลงลายมือชื่อในใบตรวจการจ้างของคู่กรณี ที่ ๔ เมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๐ นั้นเป็นการลงลายมือชื่อภายหลังจากที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้เบิกจ่ายเงินให้แก่ผู้รับจ้างไปแล้วเมื่อ วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๙ และเพื่อให้ลายมือชื่อในเอกสารการตรวจรับครบถ้วนเท่านั้น โดยมีเจตนาทุจริตเพื่อให้ผู้รับจ้างได้รับเงินไปก่อนที่งานจะแล้วเสร็จแต่อย่างใด การกระทำของคู่กรณี ที่ ๔ ยังฟังไม่ได้ว่าเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายหรือระเบียบที่ใช้บังคับกับหน่วยรับตรวจโดยมิชอบ อันจะเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ วรรคสอง แต่การกระทำความผิดเป็นการจงใจไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติหน้าที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๔๘ เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่รัฐ จึงเป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ วรรคหนึ่ง ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๓

ฉะนั้น อาศัยเหตุดังได้วินิจฉัยมาประกอบอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบข้อ ๓๐ และข้อ ๓๓ ของระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวิธีพิจารณาความผิดวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่งเป็นไปตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๓๐๑ วรรคสอง และมาตรา ๓๐๒ (๓) คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินจึงมีคำวินิจฉัยชี้ขาด ดังนี้

๑. การกระทำของคู่กรณี ที่ ๑ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ วรรคสอง ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ มีโทษปรับเท่ากับเงินเดือน ๙ เดือน ถึง ๑๒ เดือน แต่เนื่องจากการกระทำของคู่กรณี ที่ ๑ มีพฤติการณ์ซึ่งมีลักษณะเป็นการกระทำโดยจงใจละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ระเบียบกำหนดจึงกำหนดโทษปรับทางปกครองในอัตราขั้นสูงสุดโดยปรับเท่ากับเงินเดือน ๑๒ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิดเดือนละ ๕,๘๕๐ บาท คิดเป็นค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๗๐,๒๐๐ บาท (เจ็ดหมื่นสองร้อยบาทถ้วน) โดยให้หน่วยงานต้นสังกัดหักเงินเดือนเพื่อชำระค่าปรับเดือนละไม่น้อยกว่า ๒,๙๒๕ บาท (สองพันเก้าร้อยยี่สิบห้าบาทถ้วน) จนกว่าจะชำระค่าปรับครบถ้วน เว้นแต่เดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนชำระค่าปรับเท่าจำนวนที่คงเหลืออยู่

๒. การกระทำของคู่กรณี ที่ ๒ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ วรรคสอง ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ มีโทษปรับเท่ากับเงินเดือน ๙ เดือน ถึง ๑๒ เดือน แต่เนื่องจากการกระทำของคู่กรณี ที่ ๒ มีพฤติการณ์ซึ่งมีลักษณะเป็นการกระทำโดยจงใจละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ระเบียบกำหนดจึงกำหนดโทษปรับทางปกครองในอัตราขั้นสูงสุดโดยปรับเท่ากับเงินเดือน ๑๒ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิดเดือนละ ๑๐,๓๕๐ บาท คิดเป็นค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๑๒๔,๒๐๐ บาท (หนึ่งแสนสองหมื่นสี่พันสองร้อยบาทถ้วน) โดยให้หน่วยงานต้นสังกัดหักเงินเดือนเพื่อชำระค่าปรับเดือนละไม่น้อยกว่า ๕,๑๗๕ บาท (ห้าพันหนึ่งร้อยเจ็ดสิบห้าบาทถ้วน) จนกว่าจะชำระค่าปรับครบถ้วน เว้นแต่เดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนชำระค่าปรับเท่าจำนวนที่คงเหลืออยู่

๓. การกระทำของคู่กรณีที่ ๓ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ วรรคสอง ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ มีโทษปรับเท่ากับเงินเดือน ๙ เดือน ถึง ๑๒ เดือน แต่เนื่องจากการกระทำของคู่กรณีที่ ๓ มีพฤติการณ์ซึ่งมีลักษณะเป็นการกระทำโดยจงใจละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ระเบียบกำหนดจึงกำหนดโทษปรับทางปกครองในอัตราขั้นสูงสุดโดยปรับเท่ากับเงินเดือน ๑๒ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิดเดือนละ ๑๒,๓๘๐ บาท คิดเป็นค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๑๔๘,๕๖๐ บาท (หนึ่งแสนสี่หมื่นแปดพันห้าร้อยหกสิบบาทถ้วน) โดยให้หน่วยงานต้นสังกัดหักเงินเดือนเพื่อชำระค่าปรับเดือนละไม่น้อยกว่า ๖,๑๙๐ บาท (หกพันหนึ่งร้อยเก้าสิบบาทถ้วน) จนกว่าจะชำระค่าปรับครบถ้วน เว้นแต่เดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนชำระค่าปรับเท่ากับจำนวนที่คงเหลืออยู่

๔. การกระทำของคู่กรณีที่ ๔ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ วรรคหนึ่ง ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๓ มีโทษปรับเท่ากับเงินเดือน ๕ เดือน ถึง ๘ เดือน แต่เนื่องจากการกระทำของคู่กรณีที่ ๔ มีพฤติการณ์ซึ่งมีลักษณะเป็นการกระทำโดยจงใจละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ระเบียบกำหนด จึงเห็นควรกำหนดโทษปรับทางปกครองในอัตราขั้นสูงสุดโดยปรับเท่ากับเงินเดือน ๘ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิดเดือนละ ๑๕,๘๔๐ บาท คิดเป็นค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๑๒๖,๗๒๐ บาท (หนึ่งแสนสองหมื่นหกพันเจ็ดร้อยยี่สิบบาทถ้วน) โดยให้หน่วยงานต้นสังกัดหักเงินเดือนเพื่อชำระค่าปรับเดือนละไม่น้อยกว่า ๕,๒๘๐ บาท (ห้าพันสองร้อยแปดสิบบาทถ้วน) จนกว่าจะชำระค่าปรับครบถ้วน เว้นแต่เดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนชำระค่าปรับเท่ากับจำนวนที่คงเหลืออยู่

๕. การกระทำของคู่กรณีที่ ๕ เป็นความผิดตามระเบียบคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าด้วยวินัยทางงบประมาณและการคลัง พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๔๔ วรรคสอง ต้องรับโทษปรับทางปกครองชั้นที่ ๔ มีโทษปรับเท่ากับเงินเดือน ๙ เดือน ถึง ๑๒ เดือน แต่เนื่องจากการกระทำของคู่กรณีที่ ๕ มีพฤติการณ์ซึ่งมีลักษณะเป็นการกระทำโดยจงใจละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามที่ระเบียบกำหนดจึงกำหนดโทษปรับทางปกครองในอัตราขั้นสูงสุดโดยปรับเท่ากับเงินเดือน ๑๒ เดือน เงินเดือนที่ได้รับขณะกระทำความผิดเดือนละ ๔,๖๕๐ บาท คิดเป็นค่าปรับทางปกครองทั้งสิ้น ๕๕,๘๐๐ บาท (ห้าหมื่นห้าพันแปดร้อยบาทถ้วน) โดยให้หน่วยงานต้นสังกัดหักเงินเดือนเพื่อชำระค่าปรับเดือนละไม่น้อยกว่า ๒,๓๒๕ บาท (สองพันสามร้อยยี่สิบบาทถ้วน) จนกว่าจะชำระค่าปรับครบถ้วน เว้นแต่เดือนสุดท้ายให้หักเงินเดือนชำระค่าปรับเท่ากับจำนวนที่คงเหลืออยู่

นางสาวประไพร์ อังกินันท์

รองผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน รักษาราชการแทน

ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้ใช้อำนาจหน้าที่แทน

คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน